

[Anne Grete Holmsgård]

meget enklere, lettere at administrere og mere præcist, hvis man sagde: der er bestemte typer rabatter, som vi ikke accepterer; de er simpelt hen forbudt.

Gade (SF):

Jeg skal sige til industriministeren, at vi er ikke indstillet på, at der skal ske ændring af industriministerens ret til at være rekursinstans, når det gælder redegørelser. Jeg synes sådan set, det er udmærket, at vi kan slås om det, og offentligheden har givetvis ikke skade af det.

Så vil jeg sige om de indvendinger, der kommer fra fru Anne Grete Holmsgård, at jeg godt forstår hendes argumentation. På den anden side er den virkelighed, vi handler i nu, at vi har et monopolråd, der er sammensat med en sådan overvægt til erhvervsinteresser, at man i hvert fald kan sige, det presser i retning af, at det ikke lige farer over de allerømmeste tær inden for erhvervslivet. Derimod kunne man netop sige, at hvis man i stedet for gjorde ministeren ansvarlig, var det en politisk afgørelse, all right, med de ulemper, der er forbundet dermed, men så kunne den også diskuteres i fuld åbenhed – og åbenheden er jo en vigtig del af det – hvor det andet foregår lukket. Men som jeg sagde før i min opsummering, er det noget, jeg gerne vil være med til at diskutere, og jeg mener, der kan argumenteres for og imod på området.

(Kort bemærkning).

Anne Grete Holmsgård (VS):

Det er til hr. Gade. Som den administrative praksis er i dag, er det direktoratet selv, der planlægger, hvilke redegørelsesaktiviteter de vil lave i løbet af det kommende år; det har rådet faktisk ingen indflydelse på. Det er rigtigt, at man vender sagerne i forretningsudvalget i rådet, men det er ikke rådet, der beslutter med hensyn til redegørelserne, det er sådan set direktoratet selv. Det er rigtigt, at det med hensyn til resten af virksomheden er rådet, der beslutter, men jeg frygter, at man i et forsøg på at komme uden om det problem, der består i rådets sammensætning, som er helt skæv og i alt for stor grad vægtes til erhvervsforetagernes side i øjeblikket, kommer til at lave en model, hvor afgørelserne lægges over til ministeren, og hvor det så

er ministeren, der har kompetence til at sige: den slags arbejde ønsker vi ganske enkelt ikke lavet, eller: vi vil have noget andet arbejde lavet, sådan at der ikke er ressourcer tilbage til at lave en række af de udmærkede redegørelser, som monopoldirektoratet har lavet. Derfor finder jeg det altså bedst, at man beholder den ordening, man har i øjeblikket, og så ændrer rådets sammensætning og strammer loven, sådan at monopoldirektoratet får bedre muligheder for at lave nogle redegørelser, også ud over dem, man rent faktisk laver i dag.

Industriministeren (Stetter):

Monopoldirektoratet har jo i dag adgang til at foretage undersøgelser og har også adgang til at offentliggøre disse undersøgelser, blot resultaterne er i overensstemmelse med monopolloven og -regulativet.

Den til enhver tid siddende industriminister er ankeinstansen i disse sager, og det er simpelt hen således, at det ikke er som politiker, men som ankeinstans, at jeg skal træffe en afgørelse i disse sager. Jeg er betænkelig ved, at man ligesom vil prøve på at påvirke den administrative afgørelse, som træffes, og jeg kan forstå, at der er nogle her i tinget, som stadig væk ønsker, at man skal bevare disse forhold, at man kan kritisere den administrative afgørelse.

Jeg er bange for, at man derved måske åbner en strid om forfatningen, fordi det vil blive næsten umuligt at administrere, hvis jeg hele tiden skal forsøge at være i overensstemmelse med et folketingsflertal. Det har jeg ingen mulighed for, og så vil der ikke blive truffet ret mange afgørelser.

Derfor er jeg meget stærkt interesseret i den løsning, som fru Janne Normann nu har bedt mig om at fremkomme med forslag om, nemlig at ankeinstansen flyttes, således at monopolrådet for fremtiden får det reelle og formelle ansvar for alle disse redegørelser. Så kan man benytte monopolankenævnet som ankeinstans, og så bliver ministeren fritaget. Jeg mener, det er den eneste rigtige løsning.

(Kort bemærkning).

Gade (SF):

Jeg vil kort sige til fru Anne Grete Holmsgård, at jeg alligevel ikke helt kan forstå hendes argumentation, for i dag er det jo sådan,